

247. Saa bister som den vrede Bjørn.

(Af „Soldaterløjer.“)

E. Horneman.

Allegro.

p *cresc.*

1. Saa bi-ster som den vre-de Bjørn Sol-
da - ten gaar mod Fjenders Flok, men og for #Lan-dets eg - ne Børn han
tidt kan væ - re far - lig nok. Thi, vil man til Ryg-tet lyt - te, han
ska-der mer og saarer fler og ,gjør sig et stør-re Byt-te, medens han er i Kvar-ter.

2. Paa Landet i den stille Vraa
Soldatens Ankomst er en Fest;
Men, smukke Glut, pas bare paa!
Han bliver dig saa dyr en Gjest.
Du gjerne ham vil beværte,
Om lidt han ber
Og tager mer,
Indtil i dit aabne Hjerter
Fundet han har et Kvarter.

3. Du gamle, som en Pigeflok
Bevogter under Husets Tag,
Lidt Bryderi Soldaten nok
Dig skaffer paa dit Dueslag.
Du før har dem let korrekset,
Men nu - hvad sker?
Det gaar ej mer,
Soldaten dem har forhekset,
Medens han var i Kvarter.

4. Og Du, som med saa megen List
I Bur din Guldfugl sætte lod,
Og tror den sikker der - jo vist!
Du styrker kun din Fjendes Mod.
Du fast paa din Kløgt tør lide,
Men før du ser,
Man af dig ler,
Soldaten forstaar at stride,
Selv naar han er i Kvarter.